

ninger her i Tinget, idet vi i de sidste Aar dels paa Finansloven, dels paa Til-lægsbevillingsloven have vedtaget midler-tidige Lønningsforhøjelser til en Del af det ved disse Institutioner ansatte Perso-nale, navnlig til de lavere lønnede Bestil-lingsmænd, dem, hvis Lønning ikke over-stiger 2,400 Kr. Denne Grænse er i Vir-keligheden ret vilkaarlig. Det kan nemlig ikke nægtes, at ogsaa de gældende Løn-ninger for de Embeds- og Bestillingsmænd, der have over 2,400 Kr., ere meget smaa. Hvad saaledes Universitetsprofessorerne angaar, kan man nok i sin Almindelighed sige, at en Lønning begyndende med 3,600 Kr. og stigende til 6,000 Kr. ikke er saa meget lille. Men tage vi Hensyn til, at der stilles store Fordringer til de Mænd, der sidde inde med disse Embeder, er det dog, navnlig naar man anlægger en Nu-tidsmaalestok, et meget ringe Beløb. Naar man gaar ud fra — og det maa man jo — at en Professor ved Universitetet først kan blive ansat i en ret langt fremrykket Alder, og at han har skullet gøre et me-get stort Arbejde for sin Uddannelses Skyld, ere 3,600 Kr. i Virkeligheden en meget lille Løn. Dette erkendes vist ogsaa fra alle Sider, og selv om Lønnen saa i Løbet af 20 Aar stiger til 6,000 Kr., vil det alligevel ikke være et tidssvarende Ve-derlag for det, disse Mænd præstere og i det hele have udrettet. Det er nemlig ikke alene saaledes, at de udføre en Lær-tergering ved Universitetet, men de fleste af dem skulle ogsaa være i Stand til at udføre et ret indgaaende videnskabeligt Arbejde. Det er dette, vi have Brug for i al Almindelighed, og det skulle disse Mænd sættes i Stand til. Det gaar ganske vist ikke an at skære dem alle over en Kam, maaske heller ikke i denne Hen-seende, men da navnlig ikke, naar Talen er om Trang til højere Løn, thi paa den anden Side er det i adskillige Tilfælde saaledes, at Professorstillingen virker, jeg vil ikke sige: som en Reklame, men noget i samme Retning, idet den gør, at de paa-gældende kunne forøge deres Indtægter betydeligt. Det gælder naturligvis ikke dem alle, men en Del af dem. Jeg tænker saaledes paa de Professorer, der ere an-satte for Eksempel ved Rigshospitalet, og paa de juridiske Professorer. Begge disse Arter af Embedsmænd ville have langt større Indtægter udenfor deres Uni-versitetslønning end denne. Jeg antager, at naar man kommer til at lovgive om den hele Ordning af Universitetets Forhold, vil man ogsaa, i hvert Fald med Hensyn

til Lønningerne, tage noget Hensyn til det her nævnte Forhold.

Lovforslaget gaar ud paa at forhøje Lønningerne over 2,400 Kr. over en Bank med 25 pCt., altsaa med $\frac{1}{4}$. Jeg gør op-mærksom paa, at man her i Folketinget stadig har modsat sig denne Maade at ændre Lønninger paa. Vel ved jeg, at man er gaaet med dertil adskillige Gange. Jeg nævnedes før, at man har forhøjet de lavere lønnede Tjenestemænds Lønning paa denne Maade ogsaa for de her omhand-lede Institutioners Vedkommende, og man har en Gang paa lignende Maade forhøjet Lønningerne for Dommerne ved de kol-legiale Retter. Det var efter min Mening en Fejl, at man gjorde det, men det var dog noget mere forsvarligt, eftersom man der var paa et Omraade, hvor man nogenlunde kunde overskue For-slagets Rækkevidde, ligesom det ogsaa var temmelig ensartede Embedsstillinger, de paagældende Embedsmænd sad inde med. Her er der mange Arter af Bestil-lingsmænd, og til Dels er her Tale om Folk, hvis Lønningsforhold ere ordnede ved ret nye Love. Den gældende Løn-ningslov, f. Eks. for Universitetskvæsturen, er af 1902. Den Lønning, som Kvæstor oppebærer, begynder med 5,200 Kr. og stiger til 6,800 Kr., og den vil efter dette Forslag blive forhøjet med 1,300 Kr. Jeg tror dog, at man ikke er tjent med at slaa dette fast, i hvert Fald ikke ved en midlertidig Lønningslov, og der er adskil-lige andre Forhold af lignende Art i disse to Love. Man gør derfor vistnok vel i at se lidt nøjere til, inden man gaar til en saadan Forhøjelse en bloc, som her er foreslaaet. Men noget bør der sikkert komme ud af disse Lovforslag. Hvor meget og i hvilket Omfang, man skal gen-nemføre — jeg tænker ogsaa her paa det sene Tidspunkt af Samlingen, paa hvilket Lovforslagene ere fremsatte — vil afhænge af de Overvejelser, som jeg antager ville finde Sted i et Udvalg.

Med Hensyn til Enkelthederne skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Der er for det første Titelen, der lyder saaledes: „Forslag til midlertidig Lov om Forhøjelse af Lønningerne“ o. s. v. Det er ganske rigtigt, at Loven maa være mid-lertidig, og Tidsbegrænsningen findes i Teksten, idet der staar: „Indtil en ny Lønningslov . . . kan foreligge“, men da det drejer sig om en midlertidig Lønfor-højelse, vilde det maaske være hensigts-mæssigere at ændre Titelen derefter. I Slutningen af Lovforslaget staar der en